

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 16. Alia adhuc in utroque Conventu agitata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](#)

Sæc. XVII. Religionis hostes fuerunt translata, at-
A. C. 1647. que insuperhabita Nuntii Apostolici,
 necnon Osnabrugensis Episcopi, aliquo-
 rumque oppositione, cum Episcopatibus
 & cœnobiosis, uti non nemo tunc Osna-
 brugæ scribebat, ludebatur non aliter,
 quam ut pueri temporis fallendi gratia cum
 nucibus ludunt: pari etiam facilitate Sal-
 vius Sueciæ Orator Hassiæ Landgraviæ
 ex Moguntino, Paderbornensi, Colo-
 niensi, & Mindano Episcopatibus, nec-
 non ex Abbatia Fuldeni in satisfac-
 tionem opima bona adjudicari, pro sum-
 mo imperio, ac libero suo arbitratu-
 voluit, incassum ipso Aavausio recla-
 mante, & Cœsareis maximum rei
 Catholicæ præjudicium obtendentibus.

§. XVI.

Alia adhuc in utroque Conventu agitata.

Adam. Rel. Hærebant aliquamdiu Osnabrugæ
L. c. utriusque partis Oratores, quinta-
Mayern. men de propositis articulis convenire
Ad. tom. 4. possent, quo circa Sueci reliquos arti-
lib. 30. culos ad Monasteriensem Conventum
 rejecerunt, se proxime eo etiam pro-
 fecturos polliciti. Tum vero hucusque
 agitata in tabulas velut publicæ con-
 conventionis instrumenta redigebantur,
 quæ a Cœsareis Legatis die decima
 nona

nona Junii ad Catholicorum Ordinum Sæc. XVII.
 Legatos, facta assentiendi vel dissensiendi copia, fuere relata: Quamvis vero Cæsarei ea, quæ in Catholicorum præjudicium concessissent, prætexta temporum iniquitate, calamitosa Cæsar is ab omnibus derelicti conditione, & residua adhuc Ecclesiasticorum bona amittendi periculo, excusare niterentur, nihilominus Catholici Oratores die vigesima secunda Junii præfatum instrumentum suo examini, suorumque Principum judicio subjici postularunt, præprimis questi, quod Cæsarei negligenter Catholicorum consiliis quamplurima ipsis summe noxia indulsissent: Eapropter amnestiam ad præsentes motus bellicos restrinxere, & deficiente linea Bavaria octavum Electoratum ad lineam Neoburgicam devolvi, Anabaptistas ceterosque sectarios ab hac pace excludi, Duci Wirtenbergico bona Ecclesiastica adimi, æqualitatem inter utriusque Religionis Ordines ad pacem Passaviensem & Religiosam restringi, ac Sedi Apostolicæ sua jura & Cæsari primas preces reservari petierunt. Ægre insuper ferebant, quod Protestantes vocentur *Archis- aut Episcopi*, & Prædicantes nominentur *Verbi Divini Ministri*, ac denique Catholicis jus reformandi omnino illæsum, emi-

gratio-

Ff 5

Sæc. XVII. grationem necessariam, autonomiam
A. C. 1647 plene explosam, Hildesiensia pacta, re-
servatum Ecclesiasticum, transactiones
& res judicatas circa gravamina Ec-
clesiastica salvas voluere, pluraque alia
aut castigarunt, aut omnino mutarunt.

Præterea illud instrumentum, quod
Cæsarei Gallis exhibuere, haud magis
eisdem acceptum gratumque erat, in-
de ergo acris utrinque orta est discepta-
tio, quæ non parum augebatur, dum
de Lotharingiæ Ducis & Palatinorum
caffa agitatum. Præterea Sueci,
postquam Gallos ad cuncta eorum po-
stulata tam faciles experiebantur, au-
daciores facti, non modo cunctos ob-
sectam exules, in Regna & hæredita-
rias Cæsaris Provincias reduci, sed e-
tiam omnibus Religionis libertatem con-
cedi petebant: Brandenburgicus vero
Elector Calvinistas quoque ad hujus
pacis beneficium admitti postulabat,
cui sicut & Palatino & Hassiæ Land-
gravio Sueci obstrepere non audebant,
illorum favorem in rem suam aucupari
intenti, et si sæpius ipsimet Sueci pro-
fessi essent, quod nequaquam Calvinis-
tas ad parem cum Lutheranis condi-
tionem evehere intenderent: reclama-
runt vehementius Catholici, ac præ-
cipue Maximilianus Elector, qui com-
perto, quod Volmarus Cæsaris Lega-
tus,

tus, Monachii proponente Electore Sæc. XVII.
 horum admissionem fuisse promotam A.C. 1647.
 dixisset, ira commotus in hæc verba
 prorupit: *Sapiet suo damno Volmarus,*
qui adeo calumniose de Catholicis Principi-
bis loquitur &c. nihilominus Lutherani
 & Sueci, cum sese eis nemo oppone-
 ret, remeo deduxerunt, ut Calvinistæ
 ad hujus pacis jura admitterentur, ne-
 gata tamen subditos reformandi licen-
 tia, si quis Princeps Calvinianus di-
 visionem Lutheranam vel vicissim obti-
 neat: Hoc beneficium Lutherani asse-
 ruerunt Calvinistis, quia hi indissolu-
 bili virium nexu ad opprimendos Ca-
 tholicos semper sua arma & consilia
 junxissent: *nullo enim, ait Adamus,*
in congressu publico tot in unum de oppri-
mendis in Imperio Catholicis, quam in
Westphalicis tractatibus collata fuere consi-
lia; antea enim deerat opportunitas,
 quia plerumque superior Catholicorum po-
 tentia, nullo tot exterorum impetu fra-
 sterari a solis Protestantibus non potuit.
 Denique Galli Suecique Oratores pro-
 summo imperio Landgraviæ præcipue
 ex bonis Ecclesiasticis satisfieri postu-
 labant, minitantes, se vi & armis Land-
 graviæ postulata prosecuturos: ita nem-
 pe in hoc negotio, sicut ferme in cete-
 ris omnibus de corio, ut ajunt, Ca-
 tholicorum agebatur.

§. XVII.

